

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 17. август 2012. године

Предмет бр. 119/09

Фаик ЈАШАРИ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 17. августа 2012. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ

г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 26. марта 2009. године и уписана је 30. априла 2009. године.
2. Дана 17. септембра 2009. године, Комисија је затражила од жалиоца да достави додатне информације. Дана 7. октобра 2009. године, Комисија је од жалиоца добила тражену документацију. Жалилац је поново послао документацију 15. априла 2010. године.
3. Дана 4. јула 2011. године, Комисија је затражила информације од Косовске агенције за имовину (КАИ). КАИ је одговорио у писму датираном на 11. јул 2011. године.

4. Дана 24. јула 2012. године, Комисија је од КАИ затражила још додатних информација. КАИ је одговорио писмом датираним на 27. јул 2012. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Жалилац је бивши становник Косова са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије. Он је власник стана у Гњилану. Он такође полаже право на гаражу која се налази у истој улици. Жалилац је користио имовину и гаражу до 18. јуна 1999. године када их је, из безбедносних разлога, напустио са својом породицом и преселио се у ужу Србију. Он наводи да је стан оштећен и опљачкан, а да је гаража, која је служила као пословни простор, срушена од стране непознатих починилаца 2006. или 2007. године.
6. Дана 19. децембра 2002. године, жалилац је поднео захтев Дирекцији за стамбена и имовинска питања (ДСИП), којим је тражио да Комисија за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ) донесе решење којим му даје право на повраћај власништва над његовим станом. Захтев је одобрен од стране КСИЗ-а 30. априла 2005. Решење КСИЗ-а је оверено у архиви КСИЗ-а 21. јуна 2005 и жалилац је обавештен о истом 8. децембра 2005. Дана 23. новембра 2007, жалилац је поднео захтев КАИ, наследници обавеза ДИСП-а, да стави имовину под своју управу. Његов захтев је био прихваћен. Дана 16. октобра 2008, жалилац је навео да жели да се придружи добровољној ренталној шеми. Имовина је тренутно још увек под управом КАИ.
7. Дана 23. новембра 2007, жалилац је поднео захтев КАИ за повраћај гараже. Према информацијама добијеним од КАИ 27. јула 2012, тај захтев је још увек на чекању пред Комисијом за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ), ради разматрања.

III. ЖАЛБА

8. Жалилац се жали, пре свега, због оштећења његовог стана, до ког је дошло 1999. године.
9. Он се даље жали због уништења његове гараже, до ког је дошло 2006. или 2007. године, и поводом немогућности надлежних органа да обавесте жалиоца о томе ко је одговоран. Он се такође жали на дужину трајања поступка пред КСИЗ-ом у погледу дела захтева који се тиче наведеног имовинског права над гаражом.

IV. ПРАВО

10. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

A. Жалба у погледу стана

11. Жалилац се жали поводом чињенице да је његов стан оштећен и опљачкан и да су сви предмети у њему украдени. До ових догађаја је наводно дошло непосредно након 18. јуна 1999, када је жалилац са својом породицом напустио стан.
12. Комисија подсећа да, сходно члану 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, она има надлежност једино над жалбама које се односе на наводна кршења људских права до којих је дошло 23. априла 2005. године или касније или су произашла из чињеница насталих пре овог датума, при чему су поменуте чињенице проузроковале континуирано кршење људских права.
13. Комисија сматра да су оштећење и пљачкање имовине тренутни чиновници који не проузрокују континуирано кршење (видети случај *Лајовић*, бр. 09/08, одлука Саветодавне комисије за људска права (ХРАП) од 16. јула 2008, § 7; случај *М. С. и остали*, бр. 122/09 и остали, одлука ХРАП од 5. априла 2012, § 21).
14. Следи да овај део жалбе лежи ван оквира правне надлежности Комисије *ratione temporis*.

B. Жалба у погледу гараже

15. Жалилац се затим жали поводом чињенице да је његова гаража, која је служила као пословни простор, порушена 2006. или 2007. године и да надлежни органи нису у могућности да га обавесте о томе ко ју је уништио. Он је покренуо поступак пред КАИ, али до сада КСИЗ није донео никакву одлуку поводом овог захтева. Жалилац се жали на трајање поступка пред КСИЗ-ом.
16. У погледу тога што се жалилац жали на уништење гараже и накнадни пропуст надлежних органа да идентификују починиоце, он се позива на КАИ као јединог органа коме се жалио поводом уништења.
17. Комисија напомиње да је КАИ, путем КСИЗ-а, надлежан да испита да ли подносилац захтева има право власништва над имовином на коју полаже право. Она нема надлежност да испита наводна кршења тог права од стране трећих лица. На основу информације коју је доставио жалилац, Комисија дакле није у могућности да закључи да су надлежни органи пропустили да исправно реагују на било какву жалбу коју је уложио жалилац у погледу уништења гараже. У том погледу, ова жалба се мора прогласити очигледно неоснованом у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
18. У погледу тога што се жалилац жали на трајање поступка пред КСИЗ-ом, Комисија напомиње да је жалилац уложио свој захтев код КАИ дана 23. новембра 2007. и да је тај захтев још увек на чекању пред КСИЗ-ом.
19. Комисија даље напомиње да, у погледу УНМИК-ове административне контроле над КАИ, Генерални секретар Уједињених Нација у извештају који је упућен Савету безбедности Уједињених нација о Привременој управи мисије на

Косову, са датумом од 17. марта 2009. године, наводи да су, пошто овлашћење УНМИК-а над КАИ није продужено после 31. децембра 2008. године, косовске власти и међународни директор именован од стране Међународног цивилног представника/Специјалног представника Европске Уније преузели пуну радну контролу над КАИ. Након тога је КАИ радио у складу са законима усвојеним од стране Скупштине Косова (S/2009/149, § 24; видети случај *Кушић*, бр. 08/07, мишљење Саветодавне комисије за људска права (ХРАП) од 15. маја 2010, § 51; случај *Фелеги*, бр. 32/08, одлука ХРАП од 20. јануара 2012. године, § 43, случај *Младеновић*, одлука ХРАП од 6. априла 2012, § 18).

20. Из тога следи, као што је Комисија већ разматрала у случају *Кушић* (наведеном у 19 изнад, при § 52), у случају *Фелеги* (наведеном у 19 изнад, при § 44) и у случају *Младеновић* (наведеном у 19 изнад, при § 19), да се од 31. децембра 2008. године УНМИК више не може сматрати одговорним за поступке и пропусте који се приписују КАИ.
21. У погледу тога што се ради о временском периоду између 23. новембра 2007. и 31. децембра 2008, из информација добијених од КАИ чини се да је током тог периода захтев био заведен 28. јануара 2008. и објављен у Службеном гласнику КАИ дана 4. марта 2008, и да исти није оспораван.
22. Узимајући у обзир велики број захтева поднетих КАИ (42.134 захтева, од којих је за њих 31.529 до сада донета одлука)¹, Комисија сматра да током тог периода није дошло до кашњења које је било неразумно дуго. Према томе, Комисија закључује да је овај део жалбе, у погледу наведеног периода, очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 (видети ХРАП, случај *Младеновић*, наведен у § 19 изнад, при § 21).
23. Што се тиче периода после 31. децембра 2008. године, жалба лежи ван надлежности Комисије *ratione personae* (видети § 20 изнад).

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући

¹ Подаци са званичне интернет странице КАИ:
http://www.kpaonline.org/ClaimsTotalDecided_caseload.asp.